PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. spalio 25 d. *

Byloje T-379/03

Peek & Cloppenburg KG, įsteigta Diuseldorfe (Vokietija), iš pradžių atstovaujama advokato U. Hildebrandt, vėliau – advokatų P. Lange, P. Wilbert ir A. Auler, dar vėliau – advokatų Lange, Wilbert, Auler ir J. Steinberg,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), iš pradžių atstovaujamą D. Schennen ir G. Schneider, vėliau – A. von Mühlendahl, D. Schennen ir G. Schneider,

atsakovę,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2003 m. rugpjūčio 27 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (R 105/2002-4), susijusio su paraiška įregistruoti žodinį žymenį „Cloppenburg" kaip Bendrijos prekių ženklą,

* Proceso kalba: vokiečių.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová ir S. Papasavvas,
posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. balandžio 20 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2000 m. spalio 24 d. ieškovė, remdamasi 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) su pakeitimais, Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pateikė Bendrijos prekių ženklo paraišką.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas buvo žodinis žymuo „Cloppenburg“.

3 Paraiška dėl įregistravimo buvo pateikta peržiūrėtos ir pataisytos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 35 klasei priklausančioms „mažmeninės prekybos paslaugoms“.

4 2001 m. gruodžio 20 d. Sprendimu VRDT ekspertė atmetė paraišką dėl įregistravimo pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktą.

5 2002 m. sausio 25 d. ieškovė pateikė apeliaciją dėl ekspertės sprendimo pagal Reglamento Nr. 40/94 57–59 straipsnius.

6 2003 m. rugpjūčio 27 d. Sprendimu (toliau – skundžiamas sprendimas) VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba atmetė ieškovės apeliaciją. Ji iš esmės manė, kad žodis „Cloppenburg“ reiškia Vokietijos miestą, esantį Žemutinėje Saksonijoje, ir kad *Landkreis Cloppenburg*, teritorinė apygarda, kuriai šis miestas suteikė savo pavadinimą, 2002 m. turėjo daugiau kaip 152 000 gyventojų. Apeliacinė taryba nurodė, kad vokiečių kalboje galūnė „burg“ (pilis) suvokiama kaip vietovės nuoroda, kad Cloppenburg svarbos miestai ir regionai buvo nuolat minimi meteorologiniuose pranešimuose ir prognozėse, transliuojamose visoje Vokietijos teritorijoje, ir kad atitinkamos nuorodos pateikiamos greitkelių ženkluose, kuriuos galima perskaityti važiuojant arba išgirsti klausantis informacijos apie kelius. Ji pridūrė, kad pavadinimas „Cloppenburg“ reiškia paslaugų teikėjo buvimo vietą, taigi ir vietą, kurioje mažmeninės prekybos paslaugos buvo sugalvotos ir iš kurios teikiamos. Iš to Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad galutinis Vokietijos vartotojas suvoks žodį „Cloppenburg“ kaip geografinės kilmės nuorodą.

Procesas ir šalių reikalavimai

7 Ieškovė pareiškė ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2003 m. lapkričio 17 dieną.

8 Ieškinyje ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą;

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

9 2004 m. vasario 20 d. VRDT pateikė raštą, pavadintą „atsakymu į ieškinį". VRDT šio rašto dalyje, pavadintoje „išvados", nurodo:

„(VRDT) linkusi paremti ieškovės reikalavimą dėl skundžiamo sprendimo panaikinimo. Tačiau tai reikštų ieškovės paraiškos pripažinimą ir atleistų (Pirmosios instancijos teismą) nuo būtinumo priimti sprendimą. Esant tokiai situacijai, atsakovė prašo (Pirmosios instancijos teismą) priimti sprendimą dėl ieškinio, atsižvelgiant į šalių pateiktas faktines ir teisines aplinkybes.

Šiuo momentu atsakovė atsisako pateikti apibrėžtą reikalavimą."

10 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

11 Išklausęs šalis, Pirmosios instancijos teismas persiuntė bylą antrajai išplėstinei kolegijai.

12 Per posėdį VRDT patvirtino, kad neprašo panaikinti skundžiamo sprendimo, tačiau paveda sprendimą priimti Pirmosios instancijos teismui.

Dėl teisės

Šalių argumentai

13 Pagrįsdama savo ieškinį ieškovė iš esmės nurodo ieškinio pagrindą dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimo.

14 Ji pirmiausia nurodo, kad žodis „Cloppenburg" yra dažna pavardė Vokietijoje, turint omenyje, jog telefonų knygoje surašyti daugiau kaip 16 000 šią pavardę turinčių telefono abonentų. Taigi, ieškovės teigimu, pavardėms būdingas skiriamasis požymis. Šiame kontekste ji pastebi, kad 2003 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimas *VRDT prieš Wrigley* (C-191/01 P, Rink. p. I-12447) šioje byloje nėra tinkamas. Remiantis šiuo sprendimu, žodinis žymuo negali būti registruojamas, jeigu bent viena iš jo galimų reikšmių reiškia aptariamų prekių požymį. Jeigu prekyboje pagrindinė reikšmė yra kitokia nei geografinės vietos nuoroda, ieškovės nuomone, registracija yra teisėta.

15 Antra, ieškovė nurodo, kad vokiečių kalboje geografinės nuorodos paprastai turi papildomą žodį arba galūnę, kaip antai „*aus* Cloppenburg“ arba „Cloppenburg*er*... “ (iš Cloppenburgo).

16 Trečia, ieškovė mano, kad VRDT neįrodė, jog suinteresuotoji visuomenės dalis pavadinimą „Cloppenburg“ susietų su mažmeninės prekybos paslaugomis arba jog toks ryšys pakankamai tikėtinas ateityje.

17 Per posėdį ieškovė pridūrė, kad skundžiamas sprendimas netinkamai motyvuotas, nes Apeliacinė taryba tik paneigė ieškovės pateiktus argumentus, nepakeisdama jų savo pačios argumentais.

18 VRDT mano, kad ieškinys yra pagrįstas dėl šių priežasčių. Pirma, Apeliacinė taryba neįrodė, jog tikslinė visuomenės dalis žino miestą Cloppenburg. Antra, nėra jokių požymių, kad Cloppenburg – miestas arba *Landkreis* – yra žinomas kaip tam tikrų prekių kilmės vieta., Trečia, Apeliacinė taryba nenustatė, kad Cloppenburg už šio regiono ribų buvo žinomas kaip paslaugų teikimo vieta. Taigi tikslinis vartotojas, kuris yra vidutinis Vokietijos vartotojas, prekių ženklo „Cloppenburg“ nesuvoks kaip sudaryto vien iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami apibūdinant ženklinamų paslaugų teikimo arba teikiant mažmeninės prekybos paslaugas parduotų prekių geografinę kilmę.

19 Ji priduria, kad, remiantis 2004 m. birželio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *GE Betz prieš VRDT – Atofina Chemicals (BIOMATE)* (T-107/02,

Rink. p. II-0000), VRDT neprivalo reikalauti atmesti ieškinį, tačiau gali pavesti sprendimą priimti Pirmosios instancijos teismui, pateikdama visus argumentus, kurie, jos nuomone, yra svarbūs. Tačiau pagal 2004 m. spalio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Vedial prieš VRDT* (C-106/03 P, Rink. p. I-9573), kuriuo patvirtinamas 2002 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Vedial prieš OHMI – France Distribution (HUBERT)* (T-110/01, Rink. p. II-5275), VRDT jokiu būdu negalėtų pakeisti ginčo dalyko. VRDT nuomone, tokie patys principai taikytini ir procedūroms dėl absoliučių atsisakymo įregistruoti pagrindų.

20 Be to, VRDT nurodo, kad, remiantis Reglamento Nr. 40/94 60 straipsniu, byla, perduota Apeliacinei tarybai, reiškia eksperto, kuris vadovavosi VRDT pirmininko nurodymais, įgaliojimų pabaigą. Pagal šioje byloje taikomą to paties reglamento 131 straipsnio 2 dalies redakciją, apeliacinės tarybos yra nepriklausomos, o tai neleidžia VRDT atšaukti ginčijamo sprendimo arba jį pakeisti ieškovui palankiu sprendimu.

21 Per teismo posėdį ieškovė pritarė VRDT nuomonei dėl pastarosios reikalavimų priimtinumo, nurodydama, kad ji norėtų, jog VRDT pateiktų reikalavimą dėl skundžiamo sprendimo panaikinimo.

Dėl VRDT reikalavimų priimtinumo

22 Kalbėdamas apie VRDT procesinę padėtį, Pirmosios instancijos teismas dėl procedūros, susijusios su Apeliacinės tarybos sprendimu dėl protesto procedūros, nusprendė, jog nors VRDT neturi teisinio pagrindo pareikšti ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo, ji negali sistemingai ginti bet kurį Apeliacinės tarybos priimtą ginčijamą sprendimą arba būtinai reikalauti atmesti bet kurį dėl tokio sprendimo pareikštą ieškinį (minėto sprendimo *BIOMATE* 34 punktas). Niekas neprieštarauja tam, kad VRDT palaikytų ieškovės reikalavimus arba nuspręstų pasikliauti Pirmosios

instancijos teismo sprendimu, pateikdama visus, jos manymu, tinkamus argumentus, skirtus paaiškinti jos poziciją Pirmosios instancijos teismui (minėto sprendimo *BIOMATE* 36 punktas). Atvirkščiai, negalima prašyti panaikinti arba pakeisti Apeliacinės tarybos sprendimą tais klausimais, kurie nėra išdėstyti ieškinyje, arba pateikti įrodymus, kurie nėra ieškinyje (žr. 2004 m. spalio 12 d. Sprendimo *Vedial prieš VRDT* 34 punktą).

23 Be to, jeigu pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 133 straipsnio 2 dalį VRDT laikytina atsakove Pirmosios instancijos teisme, šis statusas nekeičia dėl Reglamento Nr. 40/94 struktūros kylančių pasekmių apeliacinių tarybų atžvilgiu. Be to, jis leidžia spręsti klausimą dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo ginčijamo sprendimo panaikinimo ar pakeitimo atveju, neatsižvelgiant į poziciją, kurios laikosi VRDT Pirmosios instancijos teisme (minėto sprendimo BIOMATE 35 punktas).

24 Procedūros reglamento ketvirtoje dalyje, vienodai ir neatskiriant procedūrų apeliacinėje taryboje, susijusių ir su kitomis šalimis (toliau – procesas *inter partes*), nuo tų, kuriose ginčijasi tik ieškovas ir VRDT (toliau – procesas *ex parte*), apibrėžiama VRDT, kaip atsakovės, procesinė padėtis. Be to, Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnyje neišskiriama, ar skundžiamas sprendimas priimtas *inter partes*, ar *ex parte* procese. Iš to išplaukia, kad anksčiau nurodyta teismų praktika dėl proceso *inte partes* gali būti perkeliama į procesą *ex parte*.

25 Šioje byloje, nors VRDT aiškiai atsisakė reikalauti skundžiamo sprendimo panaikinimo ir pavedė sprendimą priimti Pirmosios instancijos teismui, konstatuo-

tina, kad ji nurodė tik argumentus, palaikančius ieškovės ieškinio pagrindą dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimo. Taigi VRDT aiškiai išreiškė savo valią palaikyti ieškovės pareikštus reikalavimus ir teisinius pagrindus.

26 Esant šioms aplinkybėms, reikia kitaip aiškinti VRDT reikalavimus ir manyti, kad ji iš esmės prašo patenkinti ieškovės reikalavimus.

27 Iš 22–24 punktų išplaukia, kad reikalavimai, kuriais VRDT prisijungė prie ieškovės reikalavimų dėl panaikinimo, turi būti pripažįstami priimtinais tiek, kiek šie reikalavimai ir argumentai, kuriais jie grindžiami, neperžengia ieškovės pateiktų reikalavimų ir ieškinio pagrindų ribų.

28 Dėl klausimo, ar šalių reikalavimų arba motyvų sutapimas gali, kaip nurodė VRDT, šiuo atveju atleisti Pirmosios instancijos teismą nuo pareigos priimti sprendimą dėl ieškinio esmės, reikia nurodyti, kad, nepaisant šalių argumentų dėl bylos esmės sutapimo, ieškinys neprarado savo dalyko. Iš tiesų, nepaisant sutarimo tarp šalių, skundžiamas sprendimas nebuvo nei pakeistas, nei atšauktas, nes VRDT neturi įgaliojimų taip pasielgti ir duoti atitinkamus nurodymus apeliacinėms taryboms, kurių nepriklausomumas yra įtvirtintas iki 2004 m. kovo 9 d. galiojusioje Reglamento Nr. 40/94 131 straipsnio 2 dalies redakcijoje, dabar galiojančioje versijoje tapusioje 131 straipsnio 4 dalimi. Iš to išplaukia, kad išlieka ieškovės suinteresuotumas, jog šis sprendimas būtų panaikintas.

29 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad šalių reikalavimų ir argumentų sutapimas neatleidžia Pirmosios instancijos teismo nuo pareigos nagrinėti skundžiamo sprendimo teisėtumą, atsižvelgiant į šiai instancijai pateiktame ieškinyje suformuluotus ieškinio pagrindus.

Dėl esmės

30 Pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktą, neregistruojami „prekių ženklai, sudaryti tiktai iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšį, kokybę, kiekį, paskirtį, geografinę kilmę arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laiką ar kitas prekių ar paslaugų savybes".

31 Be to, to paties reglamento 7 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad „1 dalies nuostatos taikomos, net jeigu prekių ženklo neregistravimo pagrindai galioja tiktai dalyje Bendrijos".

32 Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktu siekiama visuomenės intereso tikslo, reikalaujančio, kad prekes ir paslaugas, kurioms prašoma registracijos, apibūdinantys žymenys ir nuorodos, galėtų būti laisvai naudojami visų. Atitinkamai ši nuostata draudžia suteikti išimtinę teisę naudoti šiuos žymenis ar nuorodas vienintelei įmonei dėl to, kad jie buvo įregistruoti kaip prekių ženklai (pagal analogiją žr. 1999 m. gegužės 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Windsurfing Chiemsee*, C-108/97 ir C-109/97, Rink. p. I-2779, 25 punktą).

33 Visuomenės interesas reikalauja išsaugoti teisę nevaržomai naudoti žymenis arba nuorodas, galinčias nurodyti prekių, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, kategorijų geografinę kilmę, būtent geografinius pavadinimus, dėl jų gebėjimo ne tik nurodyti aptariamų prekių ar paslaugų kategorijų kokybę bei kitas savybes, bet ir daryti įvairią įtaką vartotojų pomėgiams, pavyzdžiui, susiejant prekes ar paslaugas su vieta, kuri gali sukelti teigiamų emocijų (pagal analogiją žr. minėto sprendimo *Windsurfing Chiemsee* 26 punktą).

34 Be to, reikia nurodyti, kad kaip prekių ženklai neregistruojami geografiniai pavadinimai, žymintys apibrėžtą geografinę vietą, kurie jau yra pripažinti arba žinomi aptariamų prekių ar paslaugų kategorijų atžvilgiu ir kurie dėl to, suinteresuotos visuomenės požiūriu, yra su pastarosiomis susiję, taip pat – geografiniai pavadinimai, kuriuos gali naudoti įmonės ir kurie pastarosioms turi būti prieinami kaip aptariamų prekių ar paslaugų kategorijų geografinės kilmės nuorodos (analogiškai žr. minėto sprendimo *Windsurfing Chiemsee* 29 ir 30 punktus).

35 Šiuo atžvilgiu pastebėtina, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas, nukrypdamas nuo Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto, minėto reglamento 64 straipsnio 2 dalyje išsaugojo galimybę įregistruoti žymenis, galinčius apibūdinti geografinę kilmę, kaip kolektyvinius prekių ženklus, jeigu jie, kaip saugomos geografinės nuorodos ar kilmės vietos nuorodos, atitinka būtinus reikalavimus pagal 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos nuostatas (OL L 208, p. 1).

36 Bet kuriuo atveju reikia nurodyti, kad iš esmės Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktas neprieštarauja įregistravimui tų geografinių pavadinimų, kurių nežino suinteresuotieji asmenys arba kurie nežinomi bent jau kaip geografinė vietovė, arba pavadinimų, kurių atžvilgiu dėl apibūdinamos vietos požymių neįtikėtina, jog suinteresuotieji asmenys gali manyti, kad nagrinėjamų prekių ar paslaugų kategorija kilusi iš šios vietovės arba kad ten ji buvo sugalvota (pagal analogiją žr. paminėto sprendimo *Windsurfing Chiemsee* 33 punktą).

37 Remiantis tuo, kas išdėstyta, apibūdinamųjų žymens požymių vertinimas gali būti taikomas tik, viena vertus, aptariamoms prekėms ir paslaugoms, kita vertus, suinteresuotosios visuomenės dalies požiūriui (2003 m. spalio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Nordmilch prieš VRDT* (OLDENBURGER), T-295/01, Rink. p. II-4365, 27–34 punktai).

38 Atlikdama ši vertinimą VRDT turi įsitikinti, kad suinteresuotieji asmenys geografinį pavadinimą žino kaip vietovės pavadinimą. Be to, reikia, kad nagrinėjamas pavadinimas suinteresuotųjų asmenų požiūriu būtų susijęs su registracijos paraiškoje nurodyta prekių ar paslaugų kategorija, arba, būtų protinga matyti, jog toks pavadinimas, šios visuomenės požiūriu, galėtų apibūdinti minėtos kategorijos prekių ar paslaugų geografinę kilmę. Atliekant šį nagrinėjimą labiausiai reikia atsižvelgti į tai, kiek suinteresuotieji asmenys žino nagrinėjamą geografinį pavadinimą ir kokios savybės būdingos pastarojo apibūdinamai vietovei bei nagrinėjamai prekių ar paslaugų kategorijai (pagal analogiją žr. minėto sprendimo *Windsurfing Chiemsee* 37 punktą bei rezoliucinės sprendimo dalies 1 punktą).

39 Šioje byloje Pirmosios instancijos teismo nagrinėjimas turėtų apsiriboti klausimu, ar suinteresuotosios Vokietijos visuomenės dalies požiūriu prašomas įregistruoti žymuo yra sudarytas tiktai iš nuorodų, kurios prekyboje gali būti naudojamos ženklinamų paslaugų geografinei kilmei žymėti. Šiuo atžvilgiu žinoma, kad „Cloppenburg“ yra miesto, esančio Žemutinėje Saksonijoje ir turinčio apie 30 000 gyventojų, pavadinimas.

40 Be to, ieškovė neginčijo, kad suinteresuotoji visuomenės dalis, t. y. vidutinis „mažmeninės prekybos paslaugų“ vartotojas yra vidutinis Vokietijos vartotojas.

41 Dėl žymens „Cloppenburg“ skiriamojo požymio vertinimo konstatuotina, kad ne visi skundžiamame sprendime išdėstyti motyvai, kuriais siekiama įrodyti, jog paprastas Vokietijos vartotojas žino šį žymenį kaip geografinę vietovę, yra įtikinantys.

42 Pirmiausia, nors žodis, turintis galūnę „burg“, dažnai reiškia geografinę vietovę, vien šios galūnės nepakanka nustatyti, kad vartotojas žodyje „Cloppenburg“ atpažįsta konkretaus miesto pavadinimą. Iš tiesų ši galūnė egzistuoja ir pavardėse bei išgalvotuose žodžiuose.

43 Antra, Apeliacinės tarybos teiginys, kad Cloppenburg dydžio miestai ir regionai yra nuolat nurodomi metereologiniuose pranešimuose ir prognozėse visoje Vokietijos teritorijoje, nėra įtikinantis. Iš tikrųjų metereologinėse progonozėse, transliuojamose visoje Vokietijos teritorijoje, paprastai kaip orientyrai nurodomi tokie dideli miestai kaip Hamburgas, Hanoveris, Diuseldorfas, Kelnas, Berlynas, Frankfurtas prie Maino, Štutgartas arba Miunchenas, taip pat kalnai bei didžiosios upės. Cloppenburg dydžio miestai parenkami tik išimtiniais atvejais.

44 Trečia, jeigu Cloppenburg miestas gali būti nurodytas greitkelių arba federalinių kelių ženkluose ir jeigu jis gali būti paminėtas informacijoje apie kelius, tai reiškia, kad šios nuorodos yra skirtos tik vietinei visuomenei. Viena vertus, nuorodos kelių ženkluose federacinėje teritorijoje apsiriboja anksčiau nurodytais didžiaisiais miestais, kurių vieta yra žinoma. Miestas Cloppenburg nurodomas tik aplinkiniuose regionuose, nukreipiant visuomenę, norinčią patekti į šį regioną arba miestą. Kita

vertus, tą patį galima pasakyti ir dėl informacijos apie kelius, kurios atidžiai klauso tik visuomenė, kuriai aktualus eismas šiame regione.

45 Galiausiai Apeliacinė taryba nenurodė jokio patrauklumo arba ekonominės veiklos, dėl kurios Cloppenburg miestas būtų vartotojų žinomas visoje Vokietijos teritorijoje.

46 Pirmosios instancijos teismas gali neatsakyti, ar atitinkama visuomenės dalis žino Cloppenburg miestą kaip geografinę vietovę. Bet kuriuo atveju dėl to, kad šis miestas yra nedidelis, manytina, kad darant prielaidą, jog Vokietijos vartotojas jį žino, šį žinojimą reikėtų vertinti kaip silpną arba vidutinį.

47 Antra, reikėtų nurodyti, kad Apeliacinė taryba nepakankamai teisiškai įrodė, jog atitinkamos visuomenės dalies požiūriu yra ryšys tarp miesto arba regiono Cloppenburg ir tarp nagrinėjamų paslaugų kategorijos arba jog yra protinga manyti, kad žodis „Cloppenburg“ šios visuomenės požiūriu gali reikšti nagrinėjamų paslaugų kategorijos geografinę kilmę.

48 Skundžiamas sprendimas tik parodo, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktui taikyti pakanka, kad vartotojas gali manyti, jog žodis „Cloppenburg“ reiškia vietą, kurioje mažmeninės prekybos paslaugos yra sugalvotos ir iš kurios jos tiekiamos, nenurodant, kaip ši sąlyga įgyvendinta šioje byloje. Iš esmės Apeliacinė taryba tik nurodė, kad Vokietijos visuomenei žodis „Cloppenburg“ atitinka miesto, esančio Žemutinėje Saksonijoje, pavadinimą.

49 Taigi, net jeigu suinteresuotoji visuomenės dalis žino miestą Cloppenburg, tai automatiškai nereiškia, kad žymuo prekyboje gali būti naudojamas kaip geografinės kilmės nuoroda. Siekiant patikrinti, ar buvo įvykdytos atsisakymo įregistruoti pagrindo taikymo sąlygos, reikia atsižvelgti į visas reikšmingas aplinkybes, kaip antai ženklinamų prekių ar paslaugų rūšis, daugiau ar mažiau geras vardas, ypač nagrinėjamame ekonominiame sektoriuje, geografinė vieta ir atitinkamos visuomenės dalies žinios, įpročiai aptariamos veiklos šakoje ir tai, kiek nagrinėjamų prekių ar paslaugų geografinė kilmė gali, suinteresuotųjų asmenų požiūriu, būti svarbi vertinant nagrinėjamų prekių ar paslaugų kokybę ir kitas savybes.

50 Šiuo atveju suinteresuotoji visuomenės dalis Cloppenburg miestą žino tik silpnai arba vidutiniškai. Viena vertus, tai yra mažas miestas. Kita vertus, Apeliacinė taryba nenurodė jokios prekių ar paslaugų kategorijos, kurios atžvilgiu šis miestas, kaip gamybos arba paslaugų teikimo vieta, turi gerą vardą. Dar daugiau, Apeliacinė taryba nenustatė, kad prekyboje yra įprasta nurodyti geografinę mažmeninės prekybos paslaugų kilmę. Be to, tokių paslaugų geografinė kilmė paprastai nėra laikoma kaip reikšminga, vertinant pastarųjų kokybę arba savybes.

51 Esant šioms aplinkybėms, atitinkamos visuomenės dalies požiūriu Cloppenburg miestas šiuo metu nesusijęs su nurodyta paslaugų kategorija ir nėra protinga manyti, kad nagrinėjama nuoroda ateityje gali reikšti šių paslaugų geografinę kilmę.

52 Iš to išplaukia, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą taikydama Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktą. Taigi ieškinio pagrindą dėl šios nuostatos

pažeidimo reikia pripažinti veiksmingu, nesant būtinybės Pirmosios instancijos teismui nuspręsti dėl kitų ieškovės pateiktų argumentų arba dėl galimos motyvavimo klaidos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

53 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi atsakovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti ieškovės išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus, nepaisant kitokio VRDT reikalavimų išaiškinimo šio sprendimo 26 punkte.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2003 m. rugpjūčio 27 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (R 105/2002-4).**

2. **Priteisti iš Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) bylinėjimosi išlaidas.**

J. Pirrung A. W. H. Meij N. J. Forwood

I. Pelikánová S. S. Papasavvas

Paskelbta 2005 m. spalio 25 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

E. Coulon

Pirmininkas

J. Pirrung